

at, hvis det kunde siges, at den Mand, som for Diebliffet er Directeur i Udenrigsministeriet, var voret op i Udenrigsministeriet, var fortrolig med hele Forretningssagen der og havde modtaget sin Stilling som den, der naturligen kunde bevare Traditionen, havde jeg Intet at sige imod den høitærede Udenrigsministers Argumentation, men saaledes forholder det sig ikke. Den samme Mulighed, som er bleven til Virkelighed ved denne Mandes Ansættelse, er tilstede for kommende Ministerier, men hvorfor skal man lade de enkelte politiske Ministerier i Danmark faae en saa afgjørende Indflydelse paa et saa vigtigt Punkt som dette? Alt, hvad der kan gøres for at bevare Traditionen og Overleveringen i Udenrigsministeriet, vil jeg, selv om det skulde koste betydelige Summer, ikke være med til at nægte; thi jeg erkjender Bigtigheden heraf, og vi have jo i den nærværende Finantslov en lille Prøve paa, hvad Traditionen og Overleveringen i Udenrigsministeriet vil sige. Alt, hvad der kan gøres for at bevare Overleveringen fra Contoir til Contoir, skal jeg altsaa ikke være med til at nægte; men jeg har en levende Følelse af Rigtigheden af det Forslag, som foreligger, idet jeg troer, at man derved faaer Sikkerhed for, at Feilgreb, som multiviti kunde gøres af et forbigaaende Ministerium, hurtigt kunne rettes, naar de gaae bort. Dernæst har Sagen den anden og vigtigere Side, at et kommende Ministerium, der af al sin Evne vil søge at bringe det ud af sin Stilling, som det ved sine agtede Personligheder kunde gøre, ogsaa skal have denne Mulighed i sin Haand.

Udenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, at Vædringsforslaget, som det nu foreligger, kun gaaer ud paa, at der skal være, istedetfor en fast lønnet Directeur, en bevægelig politisk Directeur; men dette er ikke Noget, som man har andetsteds, hvor man har to Directeurer, en fast og en bevægelig. Dette synes den ærede sidste Taler at forudsætte, men det er, som sagt, ikke Tilfældet, idet man andetsteds har to; men en saadan Luxus har man her ikke anseet for nødvendig. Min høitærede Collega, Finantsministeren, meente, at, naar

dette var Meningen, kunde han til Nød gaae ind derpaa; men jeg siger, at, selv om dette var Tilfældet, vilde jeg ikke paa nogen Maade kunne gaae ind derpaa, idet jeg ikke troer, at en saadan Mand vilde kunne gjøre nogen Nytte. Jeg troer ikke, at en saadan medført politisk alter ego vil kunne bringe Andet end Forstyrrelse, og naar en Mand kommer ind som politisk parlamentarisk Minister, uden at være Sagsmand, som jeg ogsaa haaber vil ssee, og han da kommer med sin politiske alter ego ved Siden, vil han i den første Tid være hjælpeløs.

Bable: Maa jeg dertil kun gjøre den korte Bemærkning, at, saasnart den foreslaaede Grundfættning er slaaet fast i vor Lovgivning, vil det Tilfælde ikke kunne indtræde, at en Minister staaer hjælpeløs, thi der vil da altid være Folk, som ere fuldstændigt inde i Forretningerne.

Da ikke Flere forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Fleertal (Bønsøkke, Sjørd, Hage, Hansen, B. Holm, Koch, Nielsen, Tauber og Winther):

I første Linie udgaae Ordene: „en Directeur“.

vedtoges med 42 Stemmer mod 19.

2) Lovforslagets § 1, med den vedtagne Vædring saalydende:

I Udenrigsministeriet ere følgende Embedsmænd ansatte: 2 Departementssecretaerer og 2 Fuldmægtige.

vedtoges med 50 Stemmer mod 8.

Forslag under Nr. 2 til § 2 af Fleertallet under Nr. 1:

I Linie 1—2 forandres Ordene: „For Directeuren — begynde“ til: „Departementssecretaererne lønnes“.

vedtoges uden Afstemning som Følge af Afstemningen over Forslaget under Nr. 1.